

جوایا

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران چهارشنبه ۳ آبان ۱۴۰۲ - ۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۵ سال بیست‌وپنجم - شماره ۶۸۸۰ - ۱۶ صفحه قیمت: ۳۰۰۰ تومان

سرمقاله
غلامرضا صادقیان آسردبیر

چرالیبرال دموکراسی به یاری غزه نیامد؟!

لیبرال دموکراسی چرا به یاری غزه نیامد؟ سوسیال دموکراسی چرا؟ نظرسنجی‌ها در امریکا و برخی پایتخت‌های اروپایی نشان می‌دهد «کثرت» موافک کمک این کشورها به اسرائیل و کشتار مردم غزه نیستند. مانند نتایج نظرسنجی مشترک شبکه سی‌اس‌و مرکز افکارسنجی «یوگاو» که نشان می‌دهد مطابق نظر اکثریت «امریکا باید به فلسطینی‌های حاضر در نوار غزه کمک‌های انسان‌دوستانه ارسال کند» و ۵۲درصد گفته‌اند «امریکا نباید تسلیحات و تجهیزات نظامی در اختیار اسرائیل قرار دهد».
تظاهرات چندصدهزار نفری در لندن و پاریس و واشینگتن و دانمارک نیز به‌رغم مجازات پنج‌سال حبس در فرانسه برای چنین حمایت و تظاهراتی وسختگیری و اخراج حامیان غزه در لندن، گواهی دیگر بر «احتمال تغییرنظر اکثریت» است. چرا امریکا یا اروپا بر اساس این نظرسنجی‌ها یا حضور خیابانی مردم، فراندومی بر گزار نمی‌کنند تا خواست اکثریت را به اجرا در آورند؟! فرض کنیم چنین نظرسنجی‌ها و تظاهرات خیابانی هم نبود، چرا لیبرال دموکراسی ذاتاً و رساً و براساس شاخصه مهم «حمایت‌برابر از حقوق بشر» در حمایت از غزه ورود نمی‌کند؟! لیبرال دموکراسی محدود به مرزها و نزادها و مذاهب و باورها نیست و همیشه در مطالبه حقوق تک‌تک انسان‌ها در هر نقطه گوری از جهان به‌پا می‌خیزد. پس چرا لیبرال‌ها و حتی سوسیال دموکراسی‌های شمال اروپا درباره غزه ساکت شده‌اند؟

این‌ها پرشش‌هایی اساسی است. از همه شاخص‌های لیبرالیسم مانند انالت انسان‌مداری، حقوق فرد، آزادی و عدالت که بگذریم از شاخصه مهم «کثرت» که در لیبرال دموکراسی‌ها مطنه «نظرسنجی‌ها» به آن توجه می‌شود، نمی‌توان گذشت. این شاخصه تا آنجا مهم است که جان‌رالز، نظریه‌پرداز مهم و معاصر لیبرالیسم که کتاب‌های او از جمله اثر مهم «لیبرالیسم» او در ایران ترجمه شده‌است، استفاده از ممب‌اثر استم را برای نابودی «قلیت» که ارزش‌های «کثرت» را به خطر می‌اندازند، مجاز و ضروری می‌داند. در این باره مترجم «بین و دموکراسی در فلسفه سیاسی جان رالز» می‌گوید: «رالز در مقدمه قانون مردمان به صراحت می‌گوید سلاح‌های اتمی باید وجود داشته باشند و نباید خلع سلاح اتمی صورت بگیرد، چون کشورهایی هستند که دموکراسی را به خطر می‌اندازند، بنابراین در مواقع لازم باید حتماً کشور‌های دموکراتیک آبه کشورهایی که ضد دموکراسی هستند حمله کنند و بمباران اتمی کنند. او در این باره موضع جدی دارد در حالی که در دین چنین چیزی نیست. در معیارهای جنگ، رالز در کتاب قانون مردمان اشاره می‌کند دموکراتیک از خودشان دفاع کنند، کشتن غیرنظامیان ایرادی ندارد، چون اینجا هدف دموکراسی است و مهم نیست چه تعداد انسان کشته شوند.»

ما از نظرات فربه‌پردازان لیبرالیسم درباره صدقاً مشخص اسرائیل و فلسطین و اینکه کدام‌یک را دموکراتیک و کدام را ضد دموکراسی می‌دانند، باخیر نیستیم. بر اینجا هم قصد نداریم آن را دنبال کنیم. فقط می‌دانیم که اکثریت، شاخصه اصلی در لیبرال و سوسیال دموکراسی‌هاست و این اکثریت اگر در همان دموکراسی‌ها از جانب دولت‌ها و حکومت‌ها تحریف و وارونه نشان داده شود، عین دیکتاتوری است.

اگر در لیبرالیسم، آزادی با برابری ناسازگار باشد، در سوسیالیسم که این گونه نیست، سپس چرا اتوری از این «هراسی» در سوسیال دموکراسی‌های معروف دنیا در مواجهه باقضیه غزه دیده نمی‌شود، بلکه حتی اظهارت سران این کشورها نشان از رسوخ نوعی آپارتاید و نوع خشنی از نژادپرستی در ذهن آنان است؟!

این‌ها پرشش‌های مهمی است که باید مخاطبان درباره آن بیشتر ببیندینند. لیبرال دموکراسی و سوسیال دموکراسی محصول عقل بشری هستند. از وحی و دین برخاسته‌اند. هوت‌هایی کاملاً عقلی و انسانی‌اند. حیات انسانی در این باورها فقط وقتی معنا پیدا می‌کند که خودانسان به آن معنا ببخشد. و خودانسان که آزاد است و محکوم به آزادی و انتخاب است، در این باورها باید مسئولیت انتخاب خود را به دوش بکشد. این‌ها ارزش‌های قطعی در دو سده اخیر دنیا غرب است. فرض کنیم (فرضی برخلاف خیاان‌های پایتخت‌های غربی، ترس از خدشه‌دارشدن نظر اکثریت و به‌خطر افتادن آزادی و حقوق افراد و حقوق بشر بر وجود لیبرال و سوسیال دموکراسی‌ها رازره بیندازد اما چنین نشده‌است. و این ضره‌ای و هجمه‌ای به «عقل‌بشری» است که نباید در مقابل آن ساکت ماند.

👉 کشورهای اروپایی این روزها شاهد تجمعات وجدان‌های بیدار علیه جنایات رژیم صهیونیستی در غزه هستند. هزاران نفر در پایتخت دانمارک نیز در حمایت از مردم فلسطین به خیابان آمدند
📷 gettyimages

تجمعات صدها هزار نفری حامیان فلسطین در پایتخت‌های اروپایی

بیداری وجدان‌ها

بی‌سابقه‌ترین حملات مقاومت | به پایگاه‌های امریکا در سوریه | حملات کم‌سابقه مقاومت | امریکا: ۶۰۰هزار امریکایی را از منطقه خارج می‌کنیم

خشم جهانی از جنایات رژیم‌صهیونیستی در حال واردشدن به یک تصاعد بی‌سابقه است. صدها هزار نفر از مردم، از خاورمیانه تا اروپا و امریکا در کشورهای که دولت‌های‌شان جزو متحدان اسرائیل به شمار می‌آیند، طی

ورزشکاران کشورمان در هانگژو از هم سبقت می‌گیرند

ایران همچنان دوم آسیا

● شویا نوروزی | خبرنگار گروه ورزشی

ورزشکاران توان‌باب و جانباز اعزامی به هانگژو از کسب مدال‌های رنگارنگ خسته نمی‌شوند. دومین روز از بازی‌های پارآسیایی نیز با درخشش نمایندگان ایران همراه بود. اگرچه دو مدال طلا و نقره و یک نایب‌آه پادی ۱۰ امترا را به گردن اویختند. فائزه احدی امتیاز ۲۲۶/۲ را ثبت کرد و قهرمان شد و ساره جوانمردی نیز با ثبت امتیاز ۲۲۳ نقره گرفت. حضور جوانمردی همراه فرزند سه ماهه‌اش روی سکوه، صحنه زیبایی را در مسابقات رقم زد. پرچمدار کاروان کشورمان پس از کسب مدال نقره گفت:

یادداشت سیاسی
داود عمری

دست رد اولمرت به اینترنشنال برای حمله به ایران

مجرى اینترنشنال که در استودیوی این شبکه تروریستی در بیت‌المقدس اشغال شده حضور دارد، در حال گفت‌وگو با ایهود اولمرت، نخست‌وزیر سابق صهیونیست‌هاست که صحبت را به حمله نظامی اسرائیل به ایران می‌رساند! فراد فرحزاد، مجری اینترنشنال از اولمرت می‌پرسد: «تر جیح اسرائیل چیست؟ من می‌دانم که ایران ترجیح میدهد از نیروهای نیابتی استفاده بکنه، اما اسرائیلی‌ها چی می‌خوان؟ آیا آنها می‌خواهند که به هدف اصلی صهیونیست‌ها بداند ابوالفضل یا ابوعلی از نیروهای هم ضربه بزنند؟» اولمرت در پاسخ، به صراحت دست رد بر سینه اینترنشنال می‌زند و مجری جامعه بین‌المللی و سیطره نگاه جانبدارانه به نفع صهیونیزم جهانی و علیه ملت مظلوم فلسطین است! **صفحه ۲**

یادداشت سردبیر
غلامرضا صادقیان

به کجای این شب‌تیره؟! بیاویم ز ابو الفضل بلعمی را!؟

چند پش پش دانش آموز سال ششم دبستان از پدرش پرسید ابوالفضل بلعمی در چه قرنی به دنیا آمده‌است!؟

این بخشی از تمرین و پرسش‌هایی بود که باید در دفتر خود به کارون باخیر است و نه از سمیعنه‌رود و زرینه‌رود و شاید اگر بدو سال هم عمر کند، این رودها را بینند، چرا باید مهم باشد که در پاکستان یا گنگدش اگر رودخانه‌ای جاری است، چه نام دارد و اگر نتواند این نام‌ها را حفظ کند و پاسخ دهد، عتاب شود!؟ اما جبر مدرسه ایجاب می‌کند که به این پرسش‌ها پاسخ دهیم! گفتیم: «توپس قرن چهارم یا پنجم یا چیزی در آن حدود، چه اهمیتی دارد. مهم آن است که او کتاب تاریخ بلعمی را نوشته که یک کتاب تاریخی و ادبی مهم است». اما بی‌درنگ شک کردم! آخر آن بزرگوارى که تاریخ نوشت، ابوالفضل نبود! همان طور که به بچه می‌گفتم از معلم و تمامی کادر مدرسه و از وزیر آموزش و پرورش و از هر ۱۰ میلیون ایرانی که بهرس آب یا این کتاب را از نزدیک دیده‌اند یا توری کرده‌اند، پاسخ می‌شد منفی خواهد بود، در اینترنت جست‌جویی هم درباره ابوالفضل داستان خود کردم. عجیب! این ابوالفضل پدر ابوعلی بوده‌است که در وقایع آن ابوعلی از قسر چهارم کتاب تاریخ طبری را ترجمه کرده و چیزهایی هم بسر آن افزوده و نام آن را تاریخ بلعمی گذاشته‌است. اما خود ابوالفضل پدر هم فضایی داشته و مهم‌ترین فضیلتش هم لابد همین فضیلت پدر یک آقازاده بودن است. با اینکه شاید ابوالغلی از گور پدر خودش هم در همان زمان بی‌اطلاع بوده باشد، بچه‌های ما باید هزار سال بعد چیزی را از زمان مرگ او بدانند. نه اینکه دست‌کم متنی با صفحاتی از آن را بخوانند و با آن ادبیات خاص آشنا شوند.

حتی برای حقیر که گاهی با جست‌وجوی زیاد در کتاب‌های الکترونیکی، دیوان شاعری گمان از قرون سوم و چهارم را می‌خوانم و تمامی خوانم، پذیرفتنی نبود که دانش آموز سال ششم دبستان بداند ابوالفضل یا ابوعلی از چه قرنی به دنیا آمده‌اند. هیچ چیز نمی‌توان گفت جز آنکه ما اهالی رسانه و پدرمواد هنوز از روند دست‌نور رهبری معظم درباره حذف حفلیات و تغییر رویکرد کتاب‌های درسی بی‌اطلاعی و اسرائیل در این مقطع علاقه خاصی به رویارویی مستقیم با ایران داشته‌باشد | **صفحه ۲**

بار خطای مدیریتتی بر دوش معلمان و دانش آموزان

● مهسا کریمی | خبرنگار گروه اجتماعی

■ مدارس از نبود معلم در کلاس‌های درس فریاد زدند و برخی هم به سراغ نمایندگان مجلس شهر خود رفتند. در نهایت یک جلسه غیر علنی در مجلس با حضور وزیر آموزش و پرورش تشکیل شد. یک عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس درباره این جلسه گفته: وزیر آموزش و پرورش، کلاس‌های درس بدون معلم را نپذیرفت و خود را تیر نه کرد، نمایندگان مجلس در این جلسه اعلام کردند زمان‌بندی استخدام نیرو در سازمان اداری و استخدامی و وزارت آموزش و پرورش دارای اشکال است

رئیس جمهور: ظلم ۲۵ ساله صهیونیست‌ها از نبود انسجام در جهان اسلام است

■ سفیران جدید کشورهای عربستان سعودی، تونس، برزیل، تایلند و اسلونی در دیدار با رئیس جمهور کشورمان، استوار نامه‌های خود را تقدیم ایشان کردند. دیداری که با توجه به تحولات منطقه موضوع فلسطین و جنایات رژیم صهیونیستی در غزه، وجه غالب گفت‌وگوها بود

جمله‌بافی‌های سازندگی در تقدیس و تسلیح ظریف!

■ علی علوی

نویسنده روزنامه سازندگی با عنوان «رئیس کمیته سیاسی حزب کارگزاران سازندگی» در تمجید توأمان از دموکراسی و محمد جواد ظریف، سه دیدگاهی اشاره می‌کند که نه قالب آن در اندیشه‌های سیاسی به‌درستی مشخص است و نه مخاطب این سخنان و نه منظور و مناظر آن. او می‌نویسد: «ظریف سخنانش اُدر کنگره پنجم حزب سازندگی آ را با تقدیس مفهوم انسان به عنوان کانون سیاست خارجی شروع کرد و در واقع همان دکترین سیاسی‌اش را پیگیری کرد که سلاح، امنیت نمی‌آورد». در اینجا مخاطب ناگزیر با ده‌هجمه‌های آقای ظریف به آزمایش‌های موشکی با آن سخنان بر حاشیه ایشان در آذر ۹۲ می‌افتد که «آیا شما فکر کردید امریکا که می‌تواند با یک بمب تمامی سیستم دفاعی ما را از کار بیندازد. از توان دفاعی ما می‌ترسند!؟» به همین خاطر نویسنده سازندگی که حتماً واکنش مسئولان ارشد و کارشناسان نظامی را به حرف ظریف در یاد دارد، و همین حالا می‌بیند که امریکا با ۱۲هزار بمب نیز هنوز نتوانسته یک گروه کوچک نیمه‌نظامی را در غزه از کار بیندازد، در ادامه می‌نویسد: «گرچه نباید اهمیت تسلیح و تسلیحات را انکار کرد اما صلح به عنوان فضیلتی اجتماعی و انسانی فقط وقتی پدیدار می‌شود که انسان به عنوان کانون دیپلماسی پشت سر نیروهای مسلح باشد و با مشروعیت بخشیدن به دولت و حاکمیت آن را مقتدر سازد. ظریف مهم‌ترین عامل بازار دنگی در برابر تجاوز خارجی به ایران را همین مسئله می‌دانست.»

به واقع این سخنی به‌غایت نارسا و پراهمان است. یعنی چه که «انسان باید پشت سر نیروهای مسلح باشد!؟» اگر نویسنده می‌خواهد دیدگاهی اگرستانسیالیستی بروز دهد که این حرف با آن دیدگاه فاصله دارد، و اگر در عملیاتی‌وهمی و تحلیلی‌هایی می‌خواهد برای آقای ظریف وجهه‌ای انسانی و صلح‌طلب و برای منتقدان او وجهه‌ای جنگ‌طلب و غیرانسانی دست‌وپا کند، که این دیگر جز تأسف و اکتش دیگری نخواهد داشت.

اگر برای نویسنده سازندگی توضیح دیگری مقدر نیست و حرفش یک کلام همین است، برخی دوستان اصلاح‌طلب او کاش توضیح می‌دانند که «انسان به عنوان کانون دیپلماسی باید پشت نیروهای مسلح باشد تا به دولت و حاکمیت مشروعیت ببخشد» قیفاً یعنی چی؟ بازی با کلمات که نیست! نیروهای مسلح از نظر ایشان چیستند یا کیستند که باید «انسان» در پشت آن قرار بگیرد!؟ اگر فرض کنیم ایشان می‌خواهد بگوید نیروهای مسلح باید تحت‌اخم دیپلماسی باشند و دیپلماسی هم راهش از دموکراسی می‌گذرد، پس باید دموکراسی را رواج داد تا از آن دیپلماسی بیرون بیاید و از دیپلماسی هم پشتوانه‌ای برای نیروهای مسلح ساخت تا با همه این سلسله‌مهراتب‌ها، به صلح که فضیلتی انسانی است دست پیدا کنیم(آن هم نه همیشه فقط در دوران مسئولیت اصلاح‌طلبان و ظریف!). اینجا مسئله پیش‌رو یعنی غزه خودش از نمایان می‌کند: چرا دل از دیپلماسی امریکا و اسرائیل که از دموکراسی بیرون آمده‌اند، فضیلت انسانی صلح بیرون نمی‌آید و امریکا همزمان در چندین نقطه جهان در حال جنگ مستقیم با نیابتی و در غزه در حال نسل‌کشی است؟

متأسفانه با هر مقدار خوش‌بینی به این جملات نویسنده سازندگی نگاه کنیم، باز هم نمی‌شود از این بدبینی خلاص شد که «مسئول برنامه حفظ آثار و جاودانه‌سازی ارزش‌های رئیس‌جمهور سابق» مسئولیت دیگری را هم برعهده گرفته و آن هم «حفظ آثار و ارتقای ارزش‌ها و جاودانه‌سازی نام‌وشان وزیرخارجه دولت سابق» است. چیز دیگری از دل این کلمات نمی‌توان بیرون کشید، نه اگر یستاتسیالیسم، نه لیبرالیسم و نه دموکراسی خواهی. بیشتر ذوب در شخصیت‌ها و بافتن کلمات برای ارتقای وجود درحال فراموشی حضرات است. این هم شغلی و کاری است اما نه آن کار که جوهر مرد است، بلکه کاری که از آن کار دیگری بیرون می‌آید که «کار از کار خیزد در جهان»!

هنوز زمه‌مهای رئیس‌جمهور سابق که یک سال پس از برجام، در زمانی که اعضای کابیناهش در سفر به دور دنیا از «تقریباً هیچ» برجام گلّه می‌کردند، به گوش است و مسئله از سر خشوع و تقوا بر «ضرورت بهره‌گیری از فرصت سه‌ماه مبارک رمضان به‌ویژه در فضای پست‌پسارجام» تأکید می‌کرد می‌گفت: «پس از برجام هر روز یک گشایش جدید برای مردم حاصل می‌شود و این گشایش‌ها جای شکر‌گزاری دارد.».
● و ارزش‌های رئیس‌جمهور سابق و ارزش‌های ضدموشکی و ضدتوان دفاعی وزیرخارجه او واقعاً نیاند منضد حفظ و جاودانه‌سازی است!